

דִּישָׁרְאֵל, אֶלָּא יוֹמָא חֲדָא לְחַזֵּד, דַּהֲוָא יוֹמָו שֶׁל
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהָוָא אֶלָּפֶת שְׁנִים. חֲדָא הוּא
דְּבָתִיב, (איכא א') גַּתְגַּנִּי שׂוֹמְמָה כֹּל הַיּוֹם דַּזָּה. יוֹמָא
חֲדָד לְחַזֵּד, וְלֹא יַתֵּיר.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, אֵי יַתֵּיר יִשְׂתַּعְבְּדוֹן, לֹא עַל פּוֹם
גּוֹרֶת מַלְכָא הוּא, אֶלָּא עַל דָּלָא בְּעֵין
לִמְיהָדר לְקַבְּלִיה, וּכְתִיב (דברים ל') וְהִיא כִּי יַבּוֹא
עַלְיךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֱלֹהִים וְגוֹן, וּכְתִיב, (דברים ל') אֵם
יְהִיא גַּדְחָה בְּקַצְחָה הַשְׁמִים מִשְׁם יַקְבִּץָה וְגוֹן.

וַיֹּאמֶר אֶל עַמוֹּ הַגָּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (שמות א') אָמֶר
רַבִּי שְׁמֻעוֹן תָּא חִזֵּי, דְּהָא עַל כָּל פְּנִים
מַלְאָכָא שְׁלֹטוֹנָא דְמִמְנָא עַל מִצְרָאי הַזָּה, וְהַכִּי
הָוָא, דְּרוֹבָא דְפִרְשָׁתָא לֹא אַתָּמָר, אֶלָּא מַלְךָ
מִצְרָיִם סְתִּים, וְהַיִנּוּ מִמְנָא רַבְּרָבָא עַל מִצְרָאי.

לשון הקודש

רֹצִים לְחֹזֵר אֶלְיוֹן, וּכְתוֹב (דברים ל') וְהִיא כִּי
אֵין שְׁלֹטֹון לְאַמּוֹת עַל יִשְׂרָאֵל אֶלָּא יָמָם
אֶחָד בְּלֶבֶר, שֶׁהָוָא יוֹמָו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הָוָא, וְהָוָא אֶלָּפֶת שְׁנִים. וְהִו שְׁפָטוֹב גַּתְגַּנִּי
מִשְׁם יַקְבִּץָה וְגוֹן.

וַיֹּאמֶר אֶל עַמוֹּ הַגָּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
אמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בא רָאה, שְׁהָרִיעַ עַל כָּל
פְּנִים הַפְּלָאָה הַשְׁלִיט הַמְּמָנה עַל
הַמִּצְרָיִם הָיָה, וְכֵן הוּא, שְׁבָרַב הַפְּרִše
עַל פִּי גּוֹרֶת הַמֶּלֶךְ הוּא, אֶלָּא עַל שְׁלָא

פְּרֻעָה מֶלֶךְ מִצְרָיִם, פְּרֻעָה מִטְמֵשׁ.

אָמָר רַבִּי שְׁמַעוֹן, לְפִיכָךְ בְּתִיב וַיֹּאמֶר, בֶּלּוּמֶר אָכְנִים בְּלֶבֶחּוֹן מַלְתָּא דָא, כַּמָּה דָא תֹּאמֶר, (שמואל ב', ט"ז) כי יי' אָמֶר לוֹ קָלֶל אֲתָה דָוד. מַחְשְׁבָת הַלְּבָד בְּלַבָּד. וְכֵן (אסתר ו') וַיֹּאמֶר הַמֶּן בְּלַבָּו, וְכֵן (בראשית י"ז) וַיֹּאמֶר בְּלַבָּו הַלְּבָנוּ מֵאָה שָׁנָה. אֹסֵף הַכָּא נָמֵן, אָכְנִים מַחְשְׁבָתָא בְּלֶבֶחּוֹן, דָא מְרוּ רַב וַעֲצּוּם מִמְּנָנוּ. מַאי מִמְּנָנוּ. רְצֹנוֹ לֹזֶר מִמְּנָא דִילְהֹזָן, אַיִלּוֹן אָמְרוֹ בְּלֶבֶיהָו, דְחִילָא וַתּוֹקֵפָא דִילְהֹזָן, רַבְּרַבָּא וַתּוֹקֵפָא מִמְּנָנוּ, מִשְׁוֵילְטָנָא דִילְהֹזָן.

רַבִּי יִצְחָק אָמֶר, כֵּל אָוְמִין דְעַלְמָא, (בר י"ר) מִשְׁכִּין תּוֹקֵפָא מִשְׁרִיחֹן, וַיִּשְׂרָאֵל נָגְדִּין חִילְיהֹזָן מַקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וַיַּעֲמֹד אַתְקָרוֹן עַמָּא דִיְיָ, וְלֹא עַמָּא דְשׂוֹלְטָנִיא. ר' יְהוָדָה אָמֶר, הַכָּא

לשון הקודש

הָכְנִים מַחְשָׁבָה בְּלָבָם שָׁאָמְרוּ רַב וַעֲצּוּם מִמְּנָנוּ. מַה זה מִמְּנָנוּ רְצָחָה לֹזֶר מִמְּנָה שְׁלָחָם. הַמְּרַאֲתָה בְּלָבָם שְׁחִיל וַתּוֹקֵפָה שְׁלָחָם. הַמְּרַאֲתָה גָּדוֹל וַתּוֹקֵפָה מִמְּנָנוּ, מַה שְׁלַטּוֹן שְׁלָחָם.

רַבִּי יִצְחָק אָמֶר, כֵּל אָמוֹת הַעוֹלָם וְחוֹזְמִישָׁאלוּ מוֹשְׁכִּים בְּחָם מִשְׁרִיחָם, וַיִּשְׂרָאֵל דָוָד. מַחְשָׁבָת הַלְּבָד בְּלַבָּד. וְכֵן (אסתר ו') וַיֹּאמֶר הַמֶּן בְּלַבָּנוּ, וְכֵן (בראשית י"ז) וַיֹּאמֶר בְּלַבָּו הַלְּבָנוּ מֵאָה שָׁנָה. אָפְכָן נָמֵן,

את קרzon עמו, דכתיב ויאמר אל עמו, זהתם בתיב,
(שמות ג') ראה רأיתי את עני עמי, עמי מפשיש
ישראל אקרzon עם יי', ושאר אומין אקרzon, עמו
דשווילטנא דילחון דכתיב, (מיכה ד') כי כל העמים
ילבו איש בשם אליהו ואנחנו נילך בשם יי'
אליהינו לעולם ועד.

אמיר רבי אבא, הא פסוקא, זהה ליה למיימר
(הנה עם ישראל או) בני ישראל רב ועצום ממן,
אליא מהו עם בני. אלא עם בני ישראל מפשיש,
מההוא ישראל דלעילא, והחשיבו דעתם בני ישראל
הוא, ולא עם יי', ובתיב (שמות א') ויקיצו מפני בני
ישראל, ולא כתיב מפני (דף י"ז ע"ב) עם בני ישראל,
אליא מפני בני ישראל מפשיש.

לשון הקודש

אמיר רבי אבא, פסוק זה היה לו לומר,
(הנה עם ישראל, או) בני ישראל רב ועצום
מןנו. אלא מהו עם בני? אלא עם בני
ישראל מפשיש, מאותו ישראל שלמעלה,
שהשיבו שם בני ישראל היה, ולא עם
ה, כתוב ויקיצו מפני בני ישראל, ולא
כתיב מפני עם בני ישראל, אלא מפני
אליהו ואנחנו נילך בשם ה' אליהינו
לעולם ועד.

רַבִּי יַעֲנָן חָזָה קָאִים קָמִיה דָרֶ' יִצְחָק, אָמֵר, מַה חַמְּא בָּלְקָ לְמַיְמָר (במדבר כ"ט) הָגָה עִם יִצְחָק מִמְצָרִים, וְלֹא אָמֵר הָגָה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (אלא) אָמֵר לֵיה ר' יִצְחָק, בָּלְקָ מִכְשָׁף גָּדוֹל חָזָה, וּבָנָו דָרֶךְ הַמִּבְשָׁפִים לְקַחְתָּ הַדָּבָר שָׁאיָן בּוֹ חַשְׁדָא, וּבָנָו אֵין מִזְבְּרִין לְעוֹלָם שֵׁם אָבִיו שֶׁל אָדָם, אַלֵּא שֵׁם אָמוֹן, דָבָר שָׁאיָן בּוֹ חַשְׁדָא.

דָגָן דָרֶךְ הַשְׁדִים, דְמַעֲנִינִים בְהַזָּה אַמְלָה דַקָּאָמְרִי לְהּוּ, אֵי אִיהוּ בְדִיבָא, מַודְיעָנוּ לֵיה מַלְיָן בְדִיבָין, וְאֵי הוּא קְשׁוֹט, בָּל מַה דַאֲמְרִין לְזַמְנָא זְעִירָא קוֹשְׁטָא הַזָּה, בָּל שְׁכַנְוּ לְמַעַבְדָ עֲבִידָתָא. רַבִּי אָחָא אָמֵר, בָּלְקָ אָוֶרֶת אַדְלָנָא נַקְטָא, הָגָה עִם יִצְחָק מִמְצָרִים, בָּלוֹמָר, דְלִית אָנוּ יַדְעַיָּן מִפְּמָאָן אִינְנוּ.

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

שָׁמַן דָרֶךְ הַשְׁדִים, שְׁמַעֲנִינִים בָאָתוֹ דָבָר שָׁאוֹמְרִים לְהָם, אֵם הוּא פָזָב – מַודְיעִים לֹא דְבָרִים בּוֹזְבִּים, וְאֵם הוּא אָמָת – בָל מַה שָׁאוֹמְרִים לִימָן קָצָר אָמָת הוּא, בָל שְׁכַנְוּ לְעֲשֹׂות מַעַשָּׂה. רַבִּי אָחָא אָמֵר, בָּלְקָ יִשְׂרָאֵל? (אלא) אָמֵר לוֹ רַבִּי יִצְחָק, בָּלְקָ מִכְשָׁף גָּדוֹל הָיָה, וּבָנָו דָרֶךְ הַמִּבְשָׁפִים לְקַחְתָּ דָבָר שָׁאיָן בּוֹ חַשְׁדָא, וּבָנָו אֵין מִזְבְּרִין לְעוֹלָם שֵׁם אָבִיו שֶׁל אָדָם, אַלֵּא שֵׁם אָמוֹן, דָבָר שָׁאיָן בּוֹ חַשְׁדָא.

אמָר רבי יוחנן, מפני מה עמא דרבנן גטירין, ועמא דקווידשא בריך הוא לא גטירין. אמר רבי יצחק, לא דמי מסכנא לעתירה. מסכנא בעי לנוira דיליה, עתירה לא גטיר דיליה, וכל שבן דישראל, איןון ממלאה דרכיהם קשות ודינא. ודינא קדמאתה עביד בגברין דביתיה, דבעי דאיינו להיו גטירין מהטאה יתר מפללה הרא הוא דכתיב, (עמוס י) רק אתכם ירעתי מכל משפחות האדמה וכו'.

רבי יוסף נפק לאורה, והוה רבי אחא בר יעקב איזיל עמיה, עד דהו איזיל, שתיק רבי יוסף, והרהר במלוי דעתלמא. ורבי אחא הרהר במלוי דאוריתא. (עד דהו איזיל) חמאת רבי יוסף חד חוויא, והוה רהיט אבטחה. אמר רבי יוסף לרבי אחא, חזית האי חוויא דרhit אבטראי. אמר ליה רבי אחא, אנא לא חמינה ליה. רהת רבי יוסף וחוויא

לשון הקורין

אמר רבי יוחנן, מפני מה העם של מבלים. וזה שבותוב (עמוס י) רק אתכם הנזולים שמרים, ועמו של הקדוש ברוך הוא אינם שמרים? אמר רבי יצחק, אין דומה עני לעשיר. העני צריך לשמר את יעקב הולך עמו. עד שהיו הולכים, שתק רבי יוסף והרהר בדברי הרים, ורבי אחא הרהר בדברי תורה. ועד שהיו הולכים שבן שישראל הם ממלא שאותם אמרת ודין, ודין ראשן עשה באנשי ביתו, אחריו. אמר רבי יוסף לרבי אחא, ראית

אֲבָתָרוֹזִי. נִפְלֵל רַבִּי יוֹסִי, וְדָמָא שְׁתַת וְנִחְתָּת מִחוֹטָמוֹי, שֶׁמְעַד דַהוּ אָמְרִין, רַק אֶתְכֶם יָדַעַתִּי מִפְלֵל מִשְׁפָחוֹת הָאֲדָמָה וְגוּ', אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וּמָה עַל שְׁעַתָּא חֲדָא כֵּה, מָאן דְמִתְּיִיאָש מִנָּה עַל אַחֲת בְּמָה וּבְמָה.

פָתָח וְאָמַר, (דברים ב') כִי ה' אֱלֹהֵיךְ בְּרָכָה בְּכָל מִعֵשָׂה יְדָךְ יְדֻעַ לְכַתֵּךְ וְגוּ', הַמּוֹלִיכְךָ וְגוּ', נִחְשָׁש שְׁרָף וּעְקָרֶב וְגוּ', נִחְשָׁש שְׁרָף לְמָה הָכָא. אֶלָא, לְקַחַת עָגָן מִיִּשְׂרָאֵל, בֶּל זָמָן שְׁמַתְפְּרָשִׁין מִן עַזְּחַיִם. **דְבַתִּיב**, (דברים ל') כִי הוּא חַיָּךְ וְאוֹרָךְ יִמְיַיד.

תָא חַזִי, אָמַר רַבִּי חַיִיא, **בְתִיב** (משל י"ג) הַזְשָׁך שְׁבָטוֹ שׁוֹגָנָא בָנוֹ וְגוּ'. **וּבְתִיב** (מלאכי א') אֲהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר ה'. **וּבְתִיב**, (מלאכי א') וְאַתְ עָשָׂו שְׁנָאָתִי. מַהוּ שְׁנָאָתִי, **דְבַתִּיב** הַזְשָׁך שְׁבָטוֹ שׁוֹגָנָא בָנוֹ. **כְלוּמָר** שְׁנָאָתִי אָזָתוֹ, וְעַל גַן חַשְׁבָתִי שְׁבָטוֹ מֵהֶם, בֶּל שְׁבָנוֹ

לשון הקורש

את הנחש היה שריץ אחריו? אמר לו רבי אחא, אני לא ראייתי אותו. רץ רבי יוֹסִי, והנחש אחריו. נפל רבי יוֹסִי ודם שתת לְמָה בָאַזִן? אֶלָא לְקַחַת עַנְשָׂם מִיִּשְׂרָאֵל בֶּל זָמָן שְׁפָרְשִׁים מעַזְּחַיִם, שְׁבָתוֹב כִי הוּא חַיָּךְ וְאוֹרָךְ יִמְיַיד.

בָא רָאָה, אָמַר רַבִּי חַיִיא, **בְתִוב** (משל י) הַזְשָׁך שְׁבָטוֹ שׁוֹגָנָא בָנוֹ וְגוּ', **וּבְתִוב** (מלאכי א') אֲהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר ה', **וּבְתִוב** וְאַתְ עָשָׂו שְׁנָאָתִי. מה זה שְׁנָאָתִי? שְׁבָתוֹב וְכֵמָה.

פָתָח וְאָמַר, (דברים ב') כִי ה' אֱלֹהֵיךְ בְּרָכָה

וְכֹל שֶׁבּוֹ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, דְּלֹא בְּעֵי קָדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא דִּיחְתְּפֵרְשׁוֹ מֵעֵץ הַחַיִם אֲפִילוֹ רָגֻעָא חֲדָא.
וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ יְהִבּ לְהֹזֵן עִיטָּא, לְמַעַבְדָּ עַמְּהֹזֵן
בַּיְשָׁא. אָמֶר רַبִּי תְּנַחּוּם, יַדְעֵין הַוּ מַצְרָאי
בָּאַצְטָגְנִינוֹת דְּלָהֹזֵן, שְׁפּוֹפּוֹן לְמַלְכֵי בְּגִינֵּן יִשְׂרָאֵל,
וַיָּכֹךְ אַקְדִּים שְׂוִילְטָנָא דְּלָהֹזֵן, לְמַעַבְדָּ עַמְּהֹזֵן בִּישׁ.
רַבִּי יִצְחָק פָּגַע בְּהַהּוּא טֹרָא, וְחַמָּא חַד בָּר נָשָׁ
דְּהֹזֵה נָאִים תְּחוֹת חַד אַילָּן. יִתְיַבְּ תִּמְןָן,
אֲדְהֹזֵה יִתְיַבְּ, חַמָּא אַרְעָא דְּמַתְחִלְלָה, וְאַתְּפָר
הַהּוּא אַילָּנָא, וְנָפְלָה, וְחַמָּא בְּקִיעֵין גּוֹמִין בְּאַרְעָא,
וְאַרְעָא סְלָקָא וְנִחְתָּא.

אַתְּעָר הַהּוּא גְּבָרָא, צְנוֹחַ לְקַבְּלִיהַ רַבִּי יִצְחָק,
וְאָמֶר לֵיהֶ יִזְדָּאֵי יִזְדָּאֵי, בְּכִי וְנִהְיָה,
דְּהַאִידָּנָא מְקִימֵין בְּרִקְיעָא חַד רְבָרְבָּא מְמָנָא

לשון הקודש

הַשְׁלִיט שְׁלָהָם לְעַשׂוֹת עַפְסָרָע.
רַבִּי יִצְחָק פָּגַשׂ בְּאוֹתוֹ הָר, וְרָאָה אִישׁ
אֶחָד יִשְׁזַׁן תְּחִתְהָאֵלָן. יִשְׁבֵּ שֵׁם. עַד
שִׁשְׁבָּ, רָאָה שְׁהָאָרֶץ מַתְחִלָּה, וְנִשְׁבָּר
אָתוֹ אַילָּן וְנָפְלָה, וְרָאָה בְּקִיעִים וְגּוֹמוֹת
בְּאָרֶץ, וְהָאָרֶץ עֹלָה וַיּוֹרֶת.

הַתְּעֹזֵר אָתוֹ הָאִישׁ, וְצֹוחַ בְּנֶגֶד רַבִּי
יִצְחָק וְאָמֶר לוֹ: יְהוָה יְהוָה, תִּבְחַה
וְתִבְחַה, שְׁעַבְשָׁו מְעַמְּדִים בְּרִקְיעָ גָּדוֹלָה

חוֹשֵׁךְ שְׁבָטוֹ שׁוֹנְאָ בָּנוֹ, בְּלוֹמֵר שְׁנָאתִי
אָתוֹהוּ, וְעַל בֵּן חַשְׁבָּתִי שְׁבָט מְהַם. בֶּל
שֶׁבּוֹ וְכֹל שֶׁבּוֹ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים שְׁהַקְדּוּשָׁ
בָּרוּךְ הוּא לֹא רֹצֶחֶת שִׁיפְרָשׁוֹ מֵעֵץ הַחַיִם
אֲפִילוֹ רָגֻעָ אֶחָד.

וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ, נְתַן לְהָם עָצָה לְעַשׂוֹת
עַמְּהָם רָע. אָמֶר רַבִּי תְּנַחּוּם, יוֹדָעִים הֵyo
הַמְּצִירִים בָּאַצְטָגְנִינוֹת שְׁלָהָם שְׁפּוֹפּ
לְלִקּוֹת בְּגָלָל יִשְׂרָאֵל, וְלִבְנָן הַקָּדִים

שָׁלֹטָנָא עַלְּאָה, והוא זמין ל麻痹 עמכוון ביש ספי, והאי רגשא דארעא בגיגיבון הוה. דבל זמנא דרגשא ארעא, פד קם ממנא, דיעבד עמכוון בישא.

תְּנוֹהָ רְבִי יִצְחָק וְאָמֵר, ודאי כתיב, (משל לי) תחת שלוש רגזה ארץ, וכתיב תחת עבר כי ימלוך. ממנא דהוה (ממנא) תחות שולטנא אחרא, ומלייך, ויהבין ליה שולטנא, וכל שבען כד שליט בישראל.

אָמֵר רְבִי חֶמְא בֶּר גּוֹרִיא, פד אנה ליישרא אל תחות שולטנותא דאומין, יטיב וגעמי וביבי, הדא הוא כתיב, (ירמיה י"ג) במסתרים תבכה נפשי. אמר רבוי יוסי, במסתרים דזוקא.

רְבִי יְהוּדָה עַל לְגִבְיהָ דָרְבִי אַלְעֹזָר, אֲשֶׁבְחִיה

לשון הקודש

ממנה אחד שליט עליזן, והוא עתיד שלטונו אחר ומלה, ונתנו לו שלטונ, וכל לעשות עמכם קרביה רע, ורעדת הארץ הייתה הייתה בnal'כם. שבל פעם שרועדרת הארץ, בשקס ממנה שיעשה עמכם רע.

תמה רבוי יצחק ואמר, ודאי כתוב (משל) 6 תחת שלוש רגזה ארץ, וכתיב תחת עבר כי ימלוך. ממנה שחייה ממאה תחת רבוי יהודה נבנש אל רבוי אלעזר ומצאו דזוקא.

דְּהֹהָה יַתִּיב, וַיְדִיה בְּפֻמֵּיה, וְהֹהָה עֲצִיב. אָמֵר לֵיה,
בְּמַאי (דף י"ח ע"א) קָא עַסִּיק מֶר. אָמֵר לֵיה דְבָתִיב, (משל
ט"ז) בָּאוֹר פָּנִי מֶלֶךְ חַיִים. אֵי טְרִנָּא עֲצִיב, וְכֹל שְׁבַן
דְּגַעַי וְבַכִּי, שְׁמַשּׂוֵי כֹּאֵי עַבְדִי, הָדָא הוּא דְבָתִיב,
(ישעה ל"ג) הָנָן אַרְאָלָם צַעְקוֹ חַצָּה. מֵאֵי חַצָּה. מְרִידָן
בָּגָן, וְאַיְנוֹ לְבָר. מְרִיחָן בְּבָתִיב גָּוָאֵי, וְאַיְנוֹ בְּבָתִיב
בָּרָאֵי. בָּתִיב גָּוָאֵי מֵאֵי אַיְנוֹ. אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, אַיְנוֹ
מְעִשְׂרָה בְּתִירִי מֶלֶכָא.

מֶלֶאכִי שְׁלוֹם מֶר יְבָכֵיָן, וּכְיַיְשׁ מֶלֶאכִים שְׁאַיְנָם
שֶׁל שְׁלוֹם. אָמֵר לֵיה אַיְן. תָּא חַזִּי, אִית
מְאַרִי דְדִינָא קְשִׁיא, וְאִת מְאַרִי דְדִינָא דְלָא קְשִׁיא,
וְאִת מְאַרִי דִינָא (רַפִּיא) נְרַחְמָנוֹתָא. וְאִת מְאַרִי
דְרַחְמָנוֹתָא דְלִילָת בָּהִי דִינָא בָּלָל. וְאַלְין אַתְקָרִין
מֶלֶאכִי שְׁלוֹם. וַעַל אַיְנוֹ דְלִתְתָּא, בָּתִיב, (ישעה י)
אַלְבִּישׁ שְׁמִים קְדָרוֹת וְשָׁק אָשִׁים בְּסֹותָם. וּבָתִיב

לשון הקודש

שְׁחִיה יוֹשֵׁב וַיַּדּו בְּפִיו, וְהֹהָה עֲצֹב. אָמֵר הַפְּנִימִים? אָמֵר רַבִּי יִצְחָק, אָוֹתָם
לוּ, בָּמָה עוֹסֶק מֶר? אָמֵר לוּ, שְׁבָתוֹב
בָּאוֹר פָּנִי מֶלֶךְ חַיִים. אָמֵר הָאָדוֹן עֲצֹב,
וְכֹל שְׁבַן שְׁגֹועָה וּבוֹכָה – מַה יַעֲשֶׂו
שְׁמַשְׂיוֹ? וְהוּ שְׁבָתוֹב (ישעה ל"ג) הָנָן אַרְאָלָם
עַעֲקוֹ חַצָּה. מַה זוּ חַצָּה? שְׁאַדוֹנָם בְּפָנִים,
וְהָם בְּחַזִּין. אַדוֹנָם בְּבָתִים הַפְּנִימִים, וְהָם
בְּבָתִים הַחִיצוֹנִים. מַי הָם בָתִים

(ישועה ל"ד) **ונִמְקֵו בָּל צְבָא הַשָּׁמִים.**

אי הָכִי, בָּל אִגּוֹן שׂוֹלְטָנִין דְמִמְנָנוּ עַל שֶׁאָר עַמִּין,
בֶּפֶד חֲמָאוֹן לְמִרִיחָוֹן עַצְיב, לְמָאִי עַבְדִין פְּרוֹכָא
לְבָנוֹהִי. אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר, לֹא עַבְדִי אַלְאָ מָאִי
דָאַתְפְּקָדוֹן, וַרְעוֹתָא דְמִרִיחָוֹן עַבְדִין.

רַבִּי דּוֹסְתָּאִי אָמַר בַּעֲדָנָא דָאַתְמִסְרָנוּ בְּנָיו
דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְשׂוֹלְטָנִי עַמִּין,
מִתְבָּגֵפִין תְּרִיסְרָר בְּתֵי דִינֵין, וַמְשַׁתְקָעֵנוּ גַּו תְּהוֹמָא
רַבָּה, גַּעַי טְרָנָא, גַּעַי, וַרְהִיטָן (נ"א תְּרִיסְרָר) וַגְּחַתִּין תְּרִין
דְמָעִין לְשֻׁקְיָעָא דִימָא רַבָּה, הַדָּא הוּא דְבָתִיב (תְּהִלִּים
ל"ו) מִשְׁפְּטִיךְ תְּהוּם רַבָּה. וַמְתַגְּלָלוּ עַלְאֵין לְתַתָּא,
אַתְבָּקָעֵנוּ תְּתָאִין, וַגְּחַתִּין מָאתָן וַאֲרַבְעָן דְרָגֵינוּ הַדָּא
הַזָּא דְבָתִיב, (עמוס ג') אֲרִיה שְׁאָגָם מֵ לֹא יִרְאָ.

לשון הקודש

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְשָׁלִיטִי הָעָמִים,
מִתְבָּגֵסִים שְׁנִים עָשָׂר בְּתֵי דִין וַנְשָׁקָעִים
לִתְזֹהֵךְ תְּהוּם רַבָּה. גּוֹעַה הָאָדוֹן, גּוֹעַם
וַרְצִים (כְּלֵי מְנִיטָה), וַיּוֹרְדוּת שְׁתִי דְמָעוֹת
לְשַׁקְעָשָׁל הַיּוֹם הַגָּדוֹל, וְהוּ שְׁבָתוֹב (תְּהִלִּים
לו) מִשְׁפְּטִיךְ תְּהוּם רַבָּה. וַמְתַגְּלָלוּ
עַלְיוֹנִים לְמַטָּה, מִתְבָּקָעִים הַתְּחִתּוֹנִים,
וַיּוֹרְדוּמִים מָאתִים וַאֲרַבְעִים הַגְּנוֹת. וְהוּ
שְׁבָתוֹב (עמוס ג') אֲרִיה שְׁאָגָם מֵ לֹא יִרְאָ.

שְׁלִמְתָה בְּתוֹב (שם ח) אַלְבִּישׁ שָׁמִים
קִדְרוֹת וַיֵּשׁ אֲשִׁים בְּסָוֹתָם, וּבְתוֹב (שם ל)
וַנִּמְקֵו בָּל צְבָא הַשָּׁמִים.

אָם כֵּה, בָּל אָוֹתָם שְׁלִיטִים הַמִּמְנִים עַל
שֶׁאָר הָעָמִים, בְּשָׁרוֹאִים אֵת אֲדוֹנָם
עַזּוֹב, לְמָה עֲזָבִים בְּפֶרֶךְ עַם בְּנֵיו? אָמַר
רַבִּי אַלְעֹזֶר, אִינָם עוֹשִׁים אַלְאָ מָה
שְׁחַצְטוֹן, וּרְצֹזֵן אֲדוֹנָם הֵם עוֹשִׁים.
רַבִּי דּוֹסְתָּאִי אָמַר, בָּזְמַן שְׁגָמָסִים בְּנֵי

תְּנָא, בְּשַׁעַתָּא דְּמִסְרָא קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא לִישְׂרָאֵל
לְשֹׁרָא דְּמִצְרָאֵי, גָּזָר עַלְיָהוּ שְׁבָעַ גּוֹרוֹת,
שְׁיִשְׁעַבְדוּ בְּהַזּוֹן מִצְרָאֵי. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, (שמות א')
וַיִּמְرְרוּ אֶת חַיֵּיכֶם בַּעֲבוֹדָה קָשָׁה בְּחוֹמָר וּבְלַבְגִּים
וְגַוּ. וְלֹקֶבֶלְיהַזּוֹן שְׁבָעָה לְטָב, וּבְגַיִן יִשְׂרָאֵל פָּרִוי,
וַיִּשְׁרַצּוּ, וַיִּרְבּוּ, וַיַּעֲצְמוּ, בָּמָאָד, מָאָד, וַתִּמְלָא
הָאָרֶץ אֹתָם.

הָבָה גַּתְחַפְּמָה לוֹ. (שמות א') רַبִּי יוֹסֵי אָמַר, אֵין הָבָה
אֶלָּא לְשׁוֹן הַזְמָנָה, לְמַעַבְדָּה דִינָא. כַּמָּה דָאָת
אָמַר, (בראשית י"א) הָבָה גִּרְדָּה. (שמואל א', י"ד) הָבָה תְּמִימָם.
אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, הָבָה כּוֹלָם, לְשׁוֹן הַסְכָּמָה וְהַזְמָנָה.
בָּמוֹ (בראשית י"א) הָבָה גְּבָנָה לְנוֹ עִיר. (שופטים כ') הָבָוּ לְכֶם
עָצָה. (תהלים כ"ט) הָבָוּ לְה' בְּנֵי אֱלִים.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, הָבָה גַּתְחַפְּמָה לוֹ גְּהֹווּ בַּהֲסִכְמָת
דִינָא לְגַבִּיהָ. פָּנָו יִרְבָּה, וַרְוַתָּה קְדֻשָּׁה אֹמֶרֶת

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

הָבָה אֶלָּא לְשׁוֹן הַזְמָנָה לְעַשׂוֹת דִין, בָּמוֹ
שָׁנָאָמַר (בראשית יא) הָבָה גִּרְדָּה. (שמואל-א ד)
הָבָה תְּמִימָם. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, הָבָה - בָּלָם
לְשׁוֹן הַסְכָּמָה וְהַזְמָנָה, בָּמוֹ הָבָה גְּבָנָה
לְנוֹ עִיר. (שופטים כ) הָבָוּ לְכֶם עָצָה. (תהלים כט)
הָבָוּ לְה' בְּנֵי אֱלִים.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, הָבָה גַּתְחַפְּמָה לוֹ נְהִיה
בַּהֲסִכְמָת הַדִּין אֶלְיוֹן. פָּנָו יִרְבָּה, וַרְוַתָּה
הָבָה גַּתְחַפְּמָה לוֹ. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, אֵין

שְׁגִינָה, בְּשַׁעַה שְׁמֵפֶר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
אֶת יִשְׂרָאֵל לְשֹׁר מִצְרָיִם, גָּזָר עַלְיָהָם
שְׁבָעַ גּוֹרוֹת שְׁיִשְׁעַבְדוּ בָּהֶם הַמִּצְרָיִם, וְזוּ
שְׁבָתוֹב וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיכֶם בַּעֲבָדָה קָשָׁה
בְּחַמְרָם וּבְלַבְגִּים וְגַוּ. וּבְגַיִן שְׁבָעַ לְטוֹב
- וּבְגַיִן יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרַצּוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצְמוּ
בָּמָאָד וַתִּמְלָא הָאָרֶץ אֶתָּם.

בָּנָן יִרְבֶּה, וּבָנָן יִפְרוֹז. וּמְלָאֵכִי הַשִּׁרְתָּה הַוּ לְהֹז
לְשָׁבִים וּלְצָנִינִים הַדָּא הוּא דְבָתִיב, וַיְקִוּצָו מִפְנֵי
בָּנֵי יִשְׂרָאֵל. דְהֹז מִתְעַקְצִי מִמְלָאֵכִי הַשִּׁרְתָּה, בָּנֵי
קוֹצִי דִמְתֻעַקְצִי בְּהֹז אִינְשִׁי.

אמָר רַבִּי יְהָדָא אָמָר רַבִּי יִצְחָק, מַה הַזְּהָה
מִחְשָׁבַת הָזָן דִמְצָרָאִי, דִמְמַנֵּעַ מִיִּשְׂרָאֵל
פְּרִיה וּרְבִיה, וּשְׁלַטְנָא דִמְמַנָּא עַלְיהָזָן דָא עַיל
בְּלַבְהָזָן פָּה. אֲלָא, אָמָר לְהָזָן, הוּז יַדְעֵין, דַזְמֵין
בְּרָא הַדָּא לְמַיְפָק מִיִּשְׂרָאֵל, דִיתְעַבֵּיד דִינָא
בָּאֱלֹהִיהָזָן עַל יַדְיהָ.

דָאָמָר רַבִּי יְהָנָן, בְּשָׁעָה שָׁאָמָר מִשְׁהָ, (שמות י"ב)
וּבְכָל אֱלֹהִי מִצְרָאִים אָעֵשָׂה שָׁבָטִים הַלְּךָ
דוֹמָה שָׁרוֹ שֶׁל מִצְרָאִים, אַרְבָּע מִאוֹת פְּרָסָה. אָמָר
לֵיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, גּוֹרָה נְגֹזָה לִפְנֵי, דְבָתִיב,
(ישעיה כ"ד) יִפְקַד יְהָיָה עַל צָבָא הַמְּרוֹם בְּמִרוֹם וְגו'.

לשון הקודש

הַקָּדֵשׁ אָוֹמְרָת בָּנָן יִרְבֶּה וּבָנָן יִפְרוֹז.
וּמְלָאֵכִי הַשִּׁרְתָּה הַיּוּ לְהָם לְשָׁבִים
וּלְצָנִינִים. זֶה שְׁבָתוֹב וַיְקִזּוּ מִפְנֵי בָנֵי
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָיוּ נְעָקָרִים מִפְלָאֵכִי הַשִּׁרְתָּה,
כְּמוֹ שְׁאַנְשִׁים נְעַקְצִים מִהְקֹצִים הַלְּלוּ.
אָמָר רַבִּי יְהָדָא אָמָר רַבִּי יִצְחָק, מַה
הַיּוֹתָה מִחְשָׁבַת הַמִּצְרָאִים שַׁתְּמַנֵּעַ פְּרִיה
וּרְבִיה מִיִּשְׂרָאֵל וּהְשַׁלֵּיט הַמְּמַנָּה עַלְيهֶם

באותה שעה גטלה השורה מפניהם, ונתמנה דומה
שער של גיהנם, לידון שם נפשות הרשעים. ורבי
יהודה אומר על המתים נתמנה.
יבן

אמר רבי חנינא, כתיב (במדבר ל"ו) ובאליהיהם עשה
י"י שפטים. וכי בעל זה של כספת, ושל זהב,
ושל עין, ושל אבן, יש שפטים. אלא אמר רבי
יוסי, של כסף ושל זהב היו נתבים מآلיהם, ושל
עין מתרקבין.

אמר רבי אלעזר, בעל מצרים שה היה
ונזיה הקדוש ברוך הוא לעשות בו שפטים,
לשروع אותו באש, כמה אתה אמר, (דברים ז') כסילי
אליהיהם תשרפין באש. כדי שיהא ריחו נודף.
יעוד, (שמות י"ב)رأسו על ברעיו ועל קרבו. ועוד,
שעוצמתו מושלכים בשוק. וזה היה למצרים
קשה מבולן, אך הוא דכתיב, שפטים.

לשון הקודש

צבא המרים במרום וגנו. באותה שעה
גטלה השורה מפניהם, ונתמנה דומה שر
של גיהנם לדון שם נפשות הרשעים.
ורבי יהודה אומר, על המתים נתמנה.
אמר רבי חנינא, כתוב (במדבר ל"ו)
ובאליהיהם עשה ה' שפטים. וכי בעל זהב
של כספת ושל זהב ושל עין ושל אבן יש
שפטים? אלא אמר רבי יוסף, של כספ

אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה בֶּאֱלֹהִים מִמְּשׁ וְזֹהוּ שֶׁר שְׁלַחֲם,
לְקִיעִים, יְפֻקֹּד הָעֵדָה עַל צְבָא הַמְּרוּם בַּמְּרוּם
וְעַל מִלְכֵי הַאֲדָמָה עַל הַאֲדָמָה. וּכְלֹזֶה הָיוּ יוֹדְעִים
הַחֲכָמִים שְׁבָהֶם, וּכְלֹזֶה בָנְוָה שֶׁר שְׁלַחֲם. עַל גַּן בְּתִיב,
הַבָּהָה נִתְחַכֵּם לֹז.

רַבִּי יְהָנֵן אָמֵר, הַרְבָּה עֲבוֹדָה זָרָה הִיּוּ בְמִצְרָיִם,
וְנִילוּם אֶלְוָה (דָבָר יְהָנֵן) שְׁלַחְם הִיא, וּבְכָלְלָה
אֶלְהִים הִיא הַזָּא, וּבְכָלְלָם עֲשָׂה ה' שְׁפָטִים. אָמֵר
רַבִּי אָבָא, הָא דָר' יְהָנֵן דִּיקָא, וְפִשְׁטָא, מְשׁוּם
הֶלְהִים נְלֻקִים בְתַחַלָה, וְאַחֲרָכָה הָאוֹמָה, וּבָנָם
נִילוּם גְּלֻקָה בְתַחַלָה, וְהָעָצִים וְהָאָבָנִים, הַדָּא הַזָּא
דְבַתִּיב, (שמות ז') וַיְהִי הַדָּם בְכָל אָרֶץ מִצְרָיִם וְבָעָצִים
וְהָאָבָנִים, שְׁחוּיו לָהֶם אֱלֹהָות מִמֶּשׁ. וְאָמֵר רַבִּי
יִצְחָק, עַל צְבָא הַמְרוּם בְמִרוּם פְתִיב, וְנִילוּם לֹא

לשון הקודש

רבי יוחנן אמר, הרבה עבדה וריה חי
אלחות ממש. ואמר רבי יצחק, על צבא
מצרים וגילום אלהות שלחם היה,
ובכל אלהות היה הוא, ובכלם עשה
ה שפטים. אמר רבי אבא, זה של רבי
יוחנן מ鐖יק ופשות, משומש שאלהות
גלקום בתקלה ואחר קד האטה, וכן
גילום גלקה בתקלה, והעדים והאבנים.
זהו שפטוב (שםות) והוא הרים החכמים
מצרים ובבאים ובאבניים, שהיה להם
אלחות ממש. ואמר רבי יצחק, על צבא

היה במרום. אמר רבי יוחנן, רוב מימי כדור הארץ במרום. אמר רבי יצחק, שר שלם נלקחה בתחילת, ואחר כך שאר אלהיהם.

רבי שמעון ברבי יוסף אומר, ליקות אמה של מצרים מפש, לא היה אלא ביום, דבതיב, (שמות י"ז) לא נשאר בהם עד אחד. וקודם זה, נעשה שפטים באלהיהם. ועל דא בתיב, הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה. ונתנאו על העתיד, כפי מה שאירע להם. ונוסף גם הוא על שנאינו, נ באו על מה דבතיב, (שמות י"ז) ה' ילחם لكم וגנו. ועלה מן הארץ, כמה דעת אמר (שמות י"ז) ובני ישראל יוצאים ביד רמה.

לשון הקידש

המרום במרום בתרוב, ונילום לא היה והוא בתרוב. אמר רבי יוחנן, רב מימי ברגמתם במרום. אמר רבי יצחק, שר שלם נלקחה בתחילת, ואחר כך שאר אלהיהם.

רבי שמעון ברבי יוסף אומר, ליקות אמה של מצרים מפש לא היה אלא ביום, שבתוב (שם ז) לא נשאר בהם עד אחד. וקודם זה נעשה שפטים באלהיהם. ועל

וַיְלֹךְ אִישׁ מִבֵּית לֹוי וַיִּקְחֶה אֶת בַּת לֹוי. (שמות ב') **רַבִּי אָלֶעָזֶר פָּתָח,** (שיר השירים א') **שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשָׁלָמָה.** **תְּנָא,** **כְּשֶׁבֶרָא הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא** **אֶת עֹלָמוֹ,** **עַלְהָ בְּחִפֵּץ לְפָנָיו,** **וּבָרָא אֶת הַשָּׁמֶן בִּימֵנוֹ** **וְהָאָרֶץ בְּשָׂמָאלֹן,** **וְעַלְהָ בְּחִפֵּץ לְפָנָיו,** **לְנַהּוֹג הַיּוֹם וְהַלְילָה.** **וּבָרָא הַמְלָאכִים הַמְמֻנוּגִים בְּחָסְדוֹ,** **בַּיּוֹם.** **(נ"א לוֹמֵר שִׁירָה בַּיּוֹם זֶהן הַחֲסָדָה)** **וּבָרָא הַמְלָאכִים הַמְמֻנוּגִים לְזֹמֵר שִׁירָה בְּלִילָה.** **הַדָּא הוּא דְבָתִיב,** (טהילים מ"ב) **יוֹמָם יָצֹה יְיָ חָסְדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי.** **אַלְוּ מִימֵין,** **וְאַלְוּ מִשְׂמָאל,** **אַלְוּ מִקְשִׁיבִים שִׁירָת הַיּוֹם,** **וְאַלְוּ מִקְשִׁיבִים שִׁירָת הַלְילָה,** **שִׁירָתְם שֶׁל יִשְׂרָאֵל קָדוֹשׁ.** **רַבִּי יִצְחָק אָמַר,** **אוֹתָם שָׁאוֹמְרִים שִׁירָה בְּלִילָה,** **מִקְשִׁיבִים שִׁירָתְם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם,** **הַדָּא הוּא דְבָתִיב,** (שיר השירים ח') **חֶבְרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךְ.**

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

וַיְלֹךְ אִישׁ מִבֵּית לֹוי וַיִּקְחֶה אֶת בַּת לֹוי. (טהילים כט) **יוֹמָם יָצֹה הֵי חָסְדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִּי.** **אַלְוּ מִימֵין,** **וְאַלְוּ מִשְׂמָאל,** **אַלְוּ מִקְשִׁיבִים שִׁירָת הַיּוֹם,** **וְאַלְוּ מִקְשִׁיבִים שִׁירָת הַלְילָה,** **שִׁירָתְם שֶׁל יִשְׂרָאֵל קָדוֹשׁ.** **רַבִּי יִצְחָק אָמַר,** **אוֹתָם שָׁאוֹמְרִים שִׁירָה בְּלִילָה,** **מִקְשִׁיבִים שִׁירָתְם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם,** **וְאַלְוּ שִׁירָתְם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם.** **וְאַלְוּ שִׁירָה בְּלִילָה לְפָנָיו לְנַהּוֹג הַיּוֹם וְהַלְילָה.** **וּבָרָא הַמְלָאכִים הַמְמֻנוּגִים בְּחָסְדוֹ בַּיּוֹם.** **(לוֹמֵר שִׁירָה בַּיּוֹם זֶהן הַחֲסָדָה)** **וּבָרָא הַמְלָאכִים הַמְמֻנוּגִים לְזֹמֵר שִׁירָה בְּלִילָה.** **וְאַלְוּ שִׁירָתְם חֶבְרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךְ.**